

36.

Tenhle sen se mi zdál asi týden po horách a byl dost ztřeštěnej. Začal asi takhle: Byli jsme na horách v nějaký vesnici, kde byly samý ubytovny a hotely. Nějak se nám v tý naší ubytovně nelíbilo, a tak jsem se zeptala Wimpyho, jestli se můžu jít podávat na jiné ubytovny, kam bychom jeli příští rok. Dovolil mi to, a tak jsem se šplhala do nějakého strmého kopce, kde jsem viděla dvě hezké chaty. Ta první byla ale hodně zvláštní. Když jsem k ní přicházela, zjistila jsem, že je celá taková zploštělá a postavená na úplný hraně toho kopce. Jediný co se mi na ní líbilo byla sluníčkově žlutá fasáda. Ta druhá chata byla normální, ale bohužel v ní bydleli nějakí lidé, kteří tam pronajímali pár pokojů. Když jsem k tý chatě přicházela, uviděla jsem skauty, jak nakládají zavazadla do obytnýho přívěsu. Valila jsem na to oči, ale nikdo si mě ani nevšiml, jak byli zabraní do práce. Byli to praví skauti s šátkama na krku a pracovali jak mravenci. Bylo to děsný! Vrátila jsem se do „naší“ chaty a dozvěděla se, že Myška (která ve skutečnosti na horách vůbec nebyla) odjela, protože se s ní nikdo nebavil. Ptala jsem se ještě Bány, jestli je to pravda, a ta mi řekla, že se s Myškou nebaví, že má Veverku. Tohle všechno jsem se dozvěděla před chatou, když mi to přiběhli všichni oznámit, a když jsem vstoupila do chaty, všichni z turistáku zmizeli a objevil se tam můj děda s babičkou. Začali mě hned okřikovat, proč nemám sbaleno, že jedem domů a v tom zmatku a mumraji jsem potom nechala ve skříni kostým do divadla. Vlastně ani nevím, proč jsem ho tam měla. To bylo celý.

Škabeta 27.3.2007